

Anglie 1997

Začínají prázdniny a tak co bych si nezajel na 6 dní do Londýna a okolí. Autobus je plný pedagogů, já mám štěstí, sedím sám a mám relativní pohodlí. Jedem celý den a noc až do Calais, odtud fero do anglického Doveru. Ještě z lodi vidíme bílé skály, přístav a pevnost. Každý extra musel k imigračnímu úředníkovi a anglicky si s ním popovídat než dostane razítko a povolení ke vstupu na britskou půdu. Všude zelené louky, pasoucí se ovce, žádný strom. V poutním místě Canterbury je katedrála – srdce anglikánské církve. V chrámu byl r. 1170 pro střet zájmů zavražděn arcibiskup Tomas Becket. Skončil s rozpůlenou lebkou, později byl prohlášen za svatého. Richard II., který v tom měl prsty, jde bosky z Doveru do Canterbury, nechává se zmrskat 70 ranami bičem a získává si zpět srdce lidu. Richard VIII. jej exhumuje, drtí a rozmetá kosti, ničí tak symbol katolictví a zakládá anglikánskou církev, aby se mohl rozvést. A jsme v Londýně. Jdeme do muzea madame Tussauds. Voskové figuríny jako živé. Královská rodina i s lady DI, Schwarzeneger, Chaplin, The Beatles, Havel, Lenin, taky Hitler (za sklem, aby na něj neplivali návštěvníci), Stalone, Richard VIII. a jeho 6 žen, Shakespeare, Nelson, Navrátilová. Fotím se s Kojakem s neodmyslitelným lízátkem a taky jak popíjím víno s Depardierem. Autíčky projíždíme kolem požáru Londýna r. 1666. Všichni jsme ohromeni, každý si našel své oblíbence. Jsme u katedrály sv. Pavla, 2. největší kopule v Evropě po Vatikánu. Podaří se mi dostat dovnitř. Tam je fronta a něco rozdávají. Tak se tam taky tlačím, v tom cítím jak mě někdo za límec vyvádí. Najednou bodygardi, ochranka, motorky, písťalky, přijíždí v Rolls-Roys matka královna 97 let. Maličká dáma v modrém kostýmku, klobouček, hůlčička, úsměv, kyne davům a už si to cupitá po koberci špalírem dva metry ode mne. V ústrety jí jde primátor a arcibiskup. Zázitek. Ubytování jsme v soukromí. Já s řidiči spíme na předměstí Bexley v rodinném domku, 6 ložnic, obývací s TV, kuchyň, WC, sprcha, dvorek, vše malé, úsporné. Paní domácí je kuchařkou a vaří na vyslanectví. K večeři je pizza, salát, koláč, anglické tee – výborné. Šoféři skládají postele s péry a raději spí na zemi. Ráno absolvujeme 4 hod. okružní jízdu. Trafalgarské náměstí, sloup s admirálem Nelsonem, který umírá ve vítězné bitvě. Zlí jazykové tvrdí, že se i po smrti dívá do oken lady Hamiltonové. Kolem kašny, do které se na Silvestra hážou lidi, jsou 4 lvi ulití z děl zajatých francouzských lodí u Trafalgaru. Když jde kolem panna, tak lev mrkne. Na hlavě Nelsona i sochy Churchila el. zařízení proti holubům. Počadily cirkel, Big Ben, parlament – dolní, horní sněmovna. Vlajka vlaje, tzn. že zasedá. Egyptská jehla, Hyde park, Buckinghamský palác, střídání stráží na koních je turistická atrakce, Westminster Abbey, křižník Belfast na temži, Toner bridže, nejstarší obchod. Prohlídka 2 hod. hradu Toner. Hradby hlídá 6 havranů, pokud uhynie, má tu i svůj pomníček. Věž, korunovační klenoty, drahokamy, brnění, nastrojený Beefeetr se s námi ochotně fotí. Úžasný zázitek. Ještě honem do Greenwich old royal observatory. Zeměpisná délka nula stupňů, nula minut, nula vteřin. Rozkročík se a jednu nohu mám na východní a druhou na západní polokouli. To jsem vždycky chtěl. Ještě utíkám k čajovému létajícimu Klineru Cutty Sark. Co se navozil koření z Indie. K večeři skopové, brambory, obloha. Chlapům to moc nejede, aspoň zbude víc pro mě, je to dobrota. K snídani jsou lupínky, mlíčko, šoféři by raději kus buřtu či šunku. Já poridge s ovocem zbožňuji. Jedeme do Oxfordu – univerzita, kaple, koleje, kampus, knihovna, zkušebna, v ní mladíci s bílými motýlky a typickými čtvercovými čepicemi. Chudáci nervózní jak dopadnou. Chci se podívat do areálu na krásný anglický trávník. Hbitý vrátný mě však vyvádí. Tož toto už je podruhé, to mě nedělejte nebo už sem nepojedu ani na Wimbledon. Stavujeme se v Bladonu na hrob W. Churchila a v jeho rodišti Blenheim Palace. Cestou pozorujeme pahorky Cotswolds Hill ve vecničce Chipping Camden jsme svědky nahánění ovcí, prodává se tu ovčí vlna. Krásné kamenné zídky – tarsy, na starých domech původní střechy z došků – nádhera. A jsme v kraji Warwick. Shakespearův Stradford nad Avonou. Shakespeare – labuť avoňská, jeho rodný dům, jeho trust, divadlo, chrám sv. Trojice,

tu byl oddán i pochován. Hai street – domečky, hotely, hospoda u Špinavé kachny (The dirty duck). Vlezu dovnitř, nádherné tácky se špinavou kačenou, pivo za 2 Libry, ale bez pěny, to aby se nešidilo a opravdu nepěnový mok je přesně po rysku. Tam by měli naši pikoláci na zkušenou. Harvard house nejkrásnější historický dům v Anglii. Bydlela v něm matka Harwarda, zakladatele univerzity. Poslední den prohlídka Westminster Abbey, hrobka králů, koutek poetů, klášter. Od.r. 1066 korunovační místo všech panovníků. Na White hall pozorujeme srážení stráží, koně. Obdivujeme krásné červené telefonní budky a dabldaky – dvoupatrové autobusy. Ještě rychle Britisch muzeum – oddělení starého Říma, Řecka, Egypta, mincí a hodin, chtělo by to mnohem více času. V Nacionál galerii jsou mimo hlavní budovu dvě křídla a v několika patrech tisíce obrazů : portréty, krajiny, církevní náměty originály mistrů Serat, Monet, a mnoha dalších. Je to nádhera, ale už mi to všechno splývá a mám z té krásy barevné oči. Na závěr pomník letcům II. světové války a socha Cromwela před dolní sněmovnou. R.1648 zde byl popraven král a na 10 let byla vyhlášena republika. Zpět do Doveru ferou do Calais a směr Břeclav. V uplakané Anglii jsem nepoužil deštník a doma začíná poprchat, pršet, lít a snad 14 dní chcát. Začínají neslavné záplavy na celé Moravě. Ale to už je jiná kapitola. Mám vodu rád, ale čeho je moc, toho je příliš. Žel jsme to mnozí zažili na vlastní kůži.

Pedro